

БОРИС МИКОЛА МИХАЙЛОВИЧ

(Львівський національний лісотехнічний університет України)

БОРИС Микола Михайлович, проректор з науково-педагогічної і виховної роботи та міжнародних зв'язків Національного лісотехнічного університету України, член-кореспондент Лісівничої академії наук України, кандидат технічних наук, доцент.

Народився 1 січня 1961 року в с. Станківці Долинського району Івано-Франківської області. У 1976 р. закінчив Церківнянську восьмирічну школу.

У цьому ж році вступив на навчання до Львівського технікуму механічної обробки деревини (тепер – технологічний коледж Національного лісотехнічного університету України), який закінчив з відзнакою у 1980 р., за спеціальністю технік-технолог меблевого виробництва.

З 1980 до 1982 року перебував на строковій службі в армії.

У 1982 р. вступив на навчання до Львівського лісотехнічного інституту (тепер Львівський національний лісотехнічний університет України), який закінчив з відзнакою у 1987 р., здобув кваліфікацію інженера-механіка за спеціальністю “Машини і механізми лісової і деревообробної промисловості”.

Кандидат технічних наук за спеціальністю 05.05.03 – “Машини та процеси лісівничого комплексу”. Дисертацію на тему “Обґрунтування параметрів трельовально-транспортного засобу для підвищення його експлуатаційних властивостей” захистив у 2007 році в НЛТУ України. Вчене звання доцента кафедри лісових машин та гідравліки НЛТУ України отримав у 2010 р. Член-кореспондент Лісівничої Академії Наук України.

Трудову діяльність розпочав у 1987 р. на посаді старшого механіка Болахівського лісокомбінату лісопромислового об'єднання “Прикарпатліс”. З 1988 до 1991 року навчався в аспірантурі Львівського лісотехнічного інституту. Після закінчення аспірантури працював на посадах асистента, старшого викладача і доцента кафедри лісових машин НЛТУ України.

Із 2008 року – керівник навчально-методичного відділу університету. Член Вчених рад університету та ННІ інженерної механіки, автоматизації та комп'ютерно-інтегрованих технологій. Член наукового товариства ім. Т.Г. Шевченка.

З 2008 року – заступник, а з 2015 року – голова науково-методичної ради Національного лісотехнічного університету України. Автор і співавтор понад 30 положень, що регламентують навчально-методичну та адміністративну діяльність університету.

Напрямок наукової діяльності – дослідження впливу енергетичних, вагових, геометричних та експлуатаційних параметрів на показники експлуатаційних властивостей лісотransпортних засобів.

За підсумками роботи опубліковано п'ять навчальних посібників (два з яких із грифом Міністерства освіти і науки України), понад 100 публікацій у наукових фахових та популярних вітчизняних і зарубіжних виданнях, понад 30 методичних розробок, підготовлено понад 40 доповідей і тез на всеукраїнські та міжнародні наукові конференції.

Викладає за спеціальностями: “Прикладна механіка”; “Галузеве машинобудування”; “Машини та обладнання лісового господарства”; “Автомобілі та трактори”, “Експлуатація і обслуговування машин”; “Основи наукових досліджень лісових машин” і “Методологія наукових досліджень процесів галузі”.

Микола БОРИС (м. Львів)

МИХАЙЛО ЯРЕМКО – ВИЗНАЧНИЙ МАЙСТЕР ЖИВОПISY

Полотна Михайла Яремка, архітектора, члена Національної спілки журналістів України, заслуженого майстра народної творчості України, кавалера церковних нагород орденів Ісуса Христа та Архангела Михаїла III-го ступеня завжди дивують свіжими фарбами, якими вигаптувані знайомі речі та прописні істини.

Родом Михайло із чарівного та неповторного карпатського краю – села Церківни, що на Івано-Франківщині. Цей край багатий народними талантами: митцями, різьбярками, художниками,

музикантами, співаками та вишивальниками. Звідси у світ вийшла ціла плеяда відомих вчених і політичних діячів, керівників високого рівня з різних сфер народного господарства.

Творча особистість Михайла почала формуватися з малих літ, коли він захопився малюванням. Його манили фарби, полотно і пензель...

Михайло Яремко здобув фахову освіту архітектора у Львівському аграрному інституті (тепер – Львівський національний аграрний університет).

У студентські роки я годинами міг ходити прекрасними лісовими стежками у пошуках краси – говорить Михайло. – І всюди і в усьому я знаходив красу.

В інституті відшліфувалися особистий образотворчий стиль та малярська манера Михайла. У кожному мазку пензля він винаходить новий спосіб нанесення на полотно найменших відтінків фарби, що створює дивовижне мереживо, завдяки якому досягаються неймовірне світіння і відтінки кольору.

Оженившись, Михайло осів у с. Кровинка, що у Тербовлянському районі на Тернопільщині. Тут він проживає і творить уже майже сорок років.

У його творчому доробку є різножанрові твори – чарівні натюрморти і пейзажі, портрети, твори урбаністики, козацько-лицарської тематики, іконопис та стінопис церков, розробки ескізів хоругв, фелонів та інших оздоб обрядового та богослужбового приладдя.

Героїчна тематика охоплює козаччину, визвольну боротьбу українського народу за свою незалежність від часів сивої давнини й до наших днів та образи національних героїв.

Майстер живопису Михайло Яремко – автор плідний. Творчий доробок митця налічує понад три сотні творів образотворчого та декоративно-ужиткового мистецтва, пов'язаних з історичними фактами і датами з життя сіл Церківна та Кровинка, а також різних місцин нашої мальовничої України. Є полотна, писані з творів Тараса Шевченка.

– Більше люблю портретний живопис. Вже й не пригадаю, скільки намалював картин у цьому жанрі – зізнається Михайло. – Я за фахом є архітектором. Вважаю, що кожен архітектор повинен вміти малювати.

Працюючи головним архітектором міста Терболі та однойменного району п. Михайло розробив оригінальні ораторії побудови храмів, індивідуальних житлових будинків, закладів громадського та культурного значення, тощо.

Багатогранна творчість митця Михайла Яремка добре відома у Надзбруччі та в усій Україні, близькому (Австрія, Німеччина, Польща, Росія) та далекому (Сполучені Штати Америки, Канада, Аргентина) зарубіжжі. Сьогодні полотна митця вражають мистецтвознавців Європи та Америки, а його картини перебувають у приватних колекціях в багатьох країнах світу.

З нагоди 27-ї річниці Незалежності України Указом Президента України №241 від 23 серпня 2018 року “Про відзначення державними нагородами України з нагоди Дня Незалежності України” майстер народних художніх промислів живопису Яремко Михайло Йосифович удостоєний Почесного звання “Заслужений майстер народної творчості України”. Цього високого звання митець удостоєний, як вказано в Указі Президента України, “...за значний особистий внесок у державне будівництво, соціально-економічний, науково-технічний, культурно-освітній розвиток України, вагомі трудові здобутки та високий професіоналізм”.

Хочу згадати одну із вражаючих розповідей Михайла Яремка.

Отримавши у квітні 2012 року дозвіл Митрополита Тернопільсько-Буцацької єпархії єпископа Мефодія на реставрацію плащаниці у церкві Покрови Пресвятої Богородиці, я навіть не здогадувався, які неймовірні пригоди чекають на мене, – згадує митець. – Розстеляючи переді мною 100-річну плащаницю, о. Андрій сказав, що в мене є тільки один тиждень на її відновлення. У порожній церкві я залишився один на один із плащаницею, до якої люди впродовж цілого століття підходили і відходили тільки на колінах. Подивившись та перехрестившись, я сів на стілець і почав після підготовки відновлювати кольори на полотні. Непомітно пробіг день, а в 10-ій годині вечора прийшов священник і зауважив, що я дуже мало виконав відновної роботи. Я і сам не зміг толком пояснити чому. Вислухавши, священник порекомендував мені наступного дня перед початком роботи помолитися на колінах перед плащаницею.

– На другий день, помолившись, я приступив до роботи. З першим дотиком пензля до плащаниці я краєм ока побачив, як усі чотири сторони святині почали поволі розходитися у різні сторони, і я опинився між людьми, які тримали на полотні тіло Ісуса Христа. Через деякий час я побачив, як поступово починає змінюватися колір одягу цих людей, і я спіймав себе на думці, що

хтось чудово малює. От би мені так навчитися. Це тривало приблизно 15-20 хвилин, і несподівано сторони плащаниці почали повертатися на свої місця, тим самим вичавлюючи мене із святині. Піднявши голову, я відчув за своєю спиною чийось присутність. Розгублений священник повідомив, що вже пів години спостерігає за мною, і ніяк не зрозуміє, як можна малювати плащаницю, майже не дивлячись на кісточки і фарби. Була уже 10-та година вечора, пора йти додому, хоч мені здалося, що пройшло не більше однієї години.

– На другий день повторилося те ж саме, а ввечері я розповів священникові свої відчуття. Я відмовився продовжувати реставрацію, тим більше, що я почав губитися в часі. Отець Андрій вислухав мене і попросив все ж таки продовжити реставрацію, оскільки я отримав благословення Митрополита на такі роботи.

– На третій день в церкві, після молитви, сідаючи перед плащаницею, я знову почав малювати. І знову сторони розійшлися, і я стою десь поруч з людьми біля Ісуса. Відновлення кольорів мене захоплювало та вражало. Вдивляючись у кожную складку, в кожную деталь, я милувався, як так можна малювати, і так точно підбирати відтінки. Так тривало ще три дні. Якась невидима сила мене вкотре витягнула із плащаниці. Переді мною, пахнучи фарбами, сяла повністю відновлена та відреставрована святиня. Я ловлю себе на думці, що нарешті мої загадкові пригоди закінчилися. На душі стало світло і легко. Священник поблагословив мене, поставив плащаницю на спеціальне місце, а я ще довго стояв посеред церкви і дивився на чудово відновлені кольори на святині.

Ця життєва історія, зустрічі Михайла Яремка з відомими ученими та державними діячами, виступи на телебаченні, відгуки багатьох творчих особистостей, його багато чисельна участь у Всеукраїнських, обласних та районних виставках і міжнародних пленерах є яскравим підтвердженням правильності вибраної митцем дороги.

СТЕЛЬМАЩУК ЗІНОВІЙ МИКОЛАЙРВИЧ

(Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)

Стельмашчук Зіновій Миколайович – кандидат педагогічних наук, доцент, 1978 року закінчив Київський інститут культури ім. О. Є. Корнійчука (нині Київський національний університет культури та мистецтв) за спеціальністю культурно-освітня робота (спеціалізація акордеон – клас заслуженої артистки України, доцента Тамари Мурзіної, диригування, клас – нині народного артиста України, професора Святослава Литвиненка).

Вчений у галузі музикознавства і музичної педагогіки. У творчому доробку більше 50 оркестровок для інструментальних ансамблів та оркестру українських народних інструментів, навчально-методичний посібник «Вчимося грати на музичних інструментах». Опублікував цілу низку статей із проблем музичної педагогіки, сольного та оркестрового народно-інструментального виконавства. З 1993 по 2001 рік керував факультетським оркестром українських народних інструментів, з яким успішно виступав в мистецьких програмах на факультеті, університеті, концертних майданчиках міста Тернопіль.

Зіновій СТЕЛЬМАЩУК (м. Тернопіль)

ШТРИХИ ДО ТВОРЧОГО ПОРТРЕТУ НАРОДНОГО АРТИСТА УКРАЇНИ В'ЯЧЕСЛАВА ХІМ'ЯКА

Хім'як В'ячеслав Антонович – народний артист України, професор, завідувач кафедри театрального мистецтва Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка, актор Тернопільського академічного обласного українського драматичного театру імені Т. Г. Шевченка. Автор більше 30-ти публікацій з проблематики театрального мистецтва та театральної педагогіки. Лауреат обласної літературно-мистецької премії імені Степана Будного, премії СТДУ імені Амвросія Бучми, нагороджений орденом «За заслуги» III-го ступеня. У творчому доробку понад 100 ролей у театрі та кіно.
https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A5%D1%96%D0%BC%27%D1%8F%D0%BA_%D0%92%27%D1%8F